மாதர் மனோரஞ்சினி.

எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்.—ஒளவையார்.

VOL. 3.	MADRAS: APRIL 1901.	No. 2.
புத்த. ௩.	சென்னப்பட்டணம் 1901ளு ஏப்பிரல்மீ	இல. ௨.

பெற்றோர்பெருமை.

அன்னையும்பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்.

குழந்தைகளே! இந்தச் சிறுவாக்கியத்தை நெடுநாட்களுக்கு முன்னமே அறிவோம். நெடுங்கணக்குப் படித்தபின், தனிமொழிகளையும், தொடர்மொழிகளையும், அதன் பின்பு சிறுவாசகப்பாடங்களையும் படித்து, ஒளவையார் அருளிச்செய்த "நீதிநூற்றிரட்டுப் படிக்கத்தொடங்கி முதலில் "ஆத்திசூடி" என்ற சிறு நூலைப்படித்தோம். மேல் "கொன்றைவேந்தன்" என்கிற நூலைப்படித்தோம். அந்த நூலில் முதலாவது வாக்கியமே இதுவாம். அப்பொழுது நாம் அந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நன்றாய் ஆராய்ந்து படிக்கவில்லை. புத்தகத்தில் எழுதியிருந்த சிறிய "பதவுரையைப்" படித்து ஒப்புவித்துவிட்டு, இவ்வளவுதான் பொருளும் பயனுமென்று எண்ணியிருந்தோம். இப்பொழுது நாம் பெருநூல்களில் பழகி நமது புத்தி சற்று விசாலப்பட்டிருப்பதினால் அந்த வாக்கியத்தின் பொருளை நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்ப்போம். அந்த வாக்கியத்துக்கு அர்த்தமென்ன? "தாயும் தந்தையும் ஆகிய (இருவரும்) முதலில் அறியத்தக்க (அல்லது அறியப்படுகிற தெய்வமாகின்றார்கள்" என்பதே. நம்மைப் போன்ற மனிதசரீரம் உடைய அவ்விருவரும் நமக்குத் தெய்வமாவதெப்படி? அவர்களையும் நம்மையும் படைத்துப் பரிபாலித்துவரும் ஏகநாயகனாகிய சர்வேசுவரன் ஒருவனிருக்கையில் இவர்களைத்தெய்வமென்று வழிபடுவது பாபமாகாதோ? என்றால் ஆகாது. நமது அன்னையாராகிய ஒளவையார் சிறுவருக்கென்றே அந்த நூலைச் செய்ததில்லை. மற்று சிறியார் பெரியார்யாவருக்கும் உபயோகமாகும்படி தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்கிற நால்வகைப்பொருள்களையும் அந்தச் சிறியநூலில் அடக்கி உலகத்தாருக்கு உபகரித்திருக்கின்றார்கள். அந்நூலில் சிலவாக்கியங்கள் இம்மைக்கு உரியன. சில மறுமைக்குரியன. சில இம்மை மறுமையிரண்.

டுக்கும் உரியனவாய் மோட்சந்தருவனவுமாயுள்ளன. நாம் கீழே குறிப்பிட்டவாக்கியம் இந்த மூன்ருவது வகுப்பிற்சேர்ந்தது. ஆதலால் அதை நாம் அவசியம் விசாரித்து அறிய வேண்டியது. அதை யோசிப்போம்.

தெய்வவிசுவாசமில்லாத நாஸ்திகர்களுக்குஇந்த வசனத்தினுல் பெரும்பயனில்லை. தெய்வநம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகர்களாகிய நமக்கே முழுவதும் பிரயோசனப்படுவதாகும். ஆஸ்திகர்களுக்குள்ளும் வேறுபட்ட பல கொள்கையருண்டு. அவர்கள் நம்மைப்போலப் பெற்ருேரைத் தெய்வமாகமதியாவிட்டாலும் நாம் வணங்கத்தக்கவர்கள் எல்லாரையும் விட மேலானவர்களாக மதித்து வணங்கும்படியான கொள்கையுடையவர்கள். ஆரியர்களாகிய நாமோ அவர்களை நமக்கு உலக இன்பத்தை உண்பிக்கும் மாதாபிதாக்களாகவும், பரபோகமோட்சானந்தங்களை அளிக்கும் தெய்வமாகவும் கருதி வழிபடுகிறோம். ஆனல் இப்பொழுது, கால வித்தியாசத்தாலும், பலவிதமான அநாரியர் சகவாசத்தாலும் நமது முன்னேர் கொள்கைக்கு மாறுபட்டு மாதாபிதாக்களைச் சத்துருவாகப் பாவிக்கிறோம். இது கலியுக மகிமை என்பர் மூதறிவாளர். தாய்தந்தையரைத் தெய்வமாகக் கருதுவானேன்? என்ருல் அது ஒரு நல்ல கேள்விதான். அது விசாரிக்கக்கூடியதே. ஆஸ்திகராயுள்ளவர்கள் எல்லாரும் தெய்வத்தின் சுபாவத்தையும், அதை அறிந்து அடையும் மார்க்கத்தையும் மற்றவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்டுவதற்கு ஒரு “குரு” அவசியம் வேண்டுமென்றே கூறுகின்ருர்கள். இதை எந்த மதஸ்தரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அந்தக் “குருவும்” சகல சாஸ்திரங்களையுங் கற்றறிந்து, தெய்வ இலட்சணத்தை உள்ளபடி தெரிந்துகொண்டு, தேவனுல் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற வேதங்கூறிய நெறியில் நிற்பவராயிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாதவர்கள் குருவாகார் என்பார்கள். அது வாஸ்தவமே. ஆனுலும் நமது வேதங்கூறிய நெறி நின்ற ஆரியப்பெரியோர்கள் கண்டறிந்த சித்தாந்தமாவது—“தெய்வமென்பது நுட்பமானவைகளுக்கெல்லாம் நுட்பமானது. அணுவுக்கும் அணுவாயிருப்பது. கண் மனம் முதலிய அறிகருவிகளுக்கும் எட்டாதிருப்பது. என்ருல் கண் முதலிய இந்திரியங்களாலும் மனதாலும் அறியப்படாத அதிசூட்சுமப்பொருள். அது தனக்கென்று ஒரு சொரூபம் இல்லாதது. ஆனுலும் பக்தானுக்கிரகார்த்தமாக அநந்த சொரூபங்களை யெடுத்துக்கொள்ளும் பேராற்றலுடையது. ஏனென்ருல், சொரூபமில்லாததும், ஒன்ருலும் அறியப்படாததுமானுல் ஒன்றுக்கும் பிரயோசனமில்லாத சூனியப்பொருளாகும். ஆகையால் தன் இச்சையால், பக்தர் இச்சித்தபடி சொரூபமெடுத்துக்கொண்டுவந்து அநுக்கிரகம் செய்யும் வல்லமையுடையது. இன்னதன்

மையான இலட்சணத்தையுடையதென்று வாக்கினால் சொல்லக்கூடாதது. என்றால், உலகத்தில் அதற்குச் சமானமான அல்லது மேலான பொருள் ஒன்றுமில்லையாகையால் என்பது. சுவானுபூதியில் அறியத்தக்கது. என்றால், உலகம் கடந்த பக்தர்களுடைய பெரிய ஞான அறிவிலே தோன்றத்தக்கது. அப்படியானால் அதை யறிகிறதுதான் எப்படி? அதற்குச் சொரூபந்தான் என்ன? என்றால் முதலாவது கேள்விக்குமேலே சொல்லப்போகிற "தெய்வமகிமை"யில் விரிவாய்க்கூறப்படும். இரண்டாம் கேள்வியைக் கவனிப்போம்.

வேதங்களிலே தெய்வத்துக்குப் பல சொரூபங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சொரூபங்களே சிலாவிக்கிரகங்களாகவும், சொர்ணம் முதலிய விக்கிரகங்களாகவும் செய்யப்பட்டு நமது தேவாலயங்கள்தோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பன. அதன் விவரம் மேலே பேசப்படும்; பின்னும் குரு லிங்கசங்கமம் என்கிற மூவகைச் சொரூபங்கள் கூறப்பட்டன அவற்றுள் "லிங்கம்" என்பது மேற்குறித்த விக்கிரக சொரூபந்தான். "குரு" என்பது வேதங்கூறிய மார்க்கத்தில் நடந்து, தெய்வலட்சணத்தை உள்ளபடி தெரிந்துகொண்டு, முறைதவறாமல் ஆராதித்துத் தெய்வத்தன்மையை யடைந்து பிறருக்கு உபதேசிக்கிற பெரியோர்களது திருவுருவமேயாம். "சங்கம" வடிவமாவது—தெய்வத்தினிடத்தில் இடையறாத பக்தி செலுத்திவருகிற மெய்யடியார்களுடைய திருவுருவமாகும். சங்கம வடிவத்தினிடத்தில் பக்தி செலுத்துவது எல்லாருக்கும் எளியதன்று. குருவுருவமே யதற்குரியது. ஏனென்றால் தனக்கொரு பொருளை உபதேசிப்பவனிடத்தில் பயபக்தி விசுவாசம் வைப்பது எல்லாமனிதருக்கும் சகஜம். ஒரு மனிதன் எவனாவதொருவனிடத்தில் ஒரு பொருளைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டால், கற்றுக்கொடுத்தவனை அலட்சியம் செய்வது எந்த மதஸ்தருக்கும் இயல்பல்ல. அப்படி யலட்சியஞ்செய்யப்பட்டவனை மிருகத்தன்மை யுடையவனென்று யாவரும் வெறுப்பார்கள். "எழுத்தறிவித்தவனிறைவனாகும்" என்ற மூதுரையும் இந்தக் கருத்தையே விளக்க எழுந்தது. நமது ஆரியோத்தமர்கள் ஒரு எழுத்தை உபதேசித்தவனைக்கூடத் தெய்வமென்று நினைக்கும் பெருந்தன்மையுடையவர்கள். ஏனென்றால் இதில் ஒரு இரகசியமுண்டு. அதாவது "அறிவு" என்பதே கடவுளுக்கு இயல்பான சொரூபமென்று நமது வேதம் சொல்லுகின்றது; அவ்வறிவை யுடைய ஜீவாத்மாவையும் தெய்வம் என்றே நினைக்கவேண்டுமென்பது ஆரியர்சித்தாந்தம். நமக்கு ஒன்றை அறிவித்தவன், அதை யறியாதிருந்த நம்மைவிட மேலானவனாகுமல்லவா? அறிவே தெய்வத்துக்குரிய சொரூ

பமானல் அவனிடந் தெய்வத்தன்மை அதிகமாக விளங்குகிறதென்று கருதவேண்டும். ஓர் எழுத்தை யுபதேசித்தவனையே இப்படி நினைக்க வேண்டியதானல் சகலகலைகளையும் உபதேசித்த குருவை யெப்படி நினைக்கவேண்டியது? அவனே மேலான தெய்வமென்று நாம் வணங்கவேண்டியது உசிதமல்லவா? இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட குருமார்கள் எல்லாரும் அநித்தியமான பொருளை உபதேசித்தவர்கள். அநித்தியமான பொருள்களின் இலக்கணங்களை முழுதும் அறிந்து உபதேசிப்பதற்கே அவனிடம் தெய்வவிளக்கம் இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவன் ஒன்றையும் உணரமாட்டான். இதனது விபரங்களெல்லாம் இச்சிறு நூலில் அடங்காதாகையால் வேறு நூலில் எழுதுவோம். உலகப்பொருளை யறிவதற்கே தெய்வத்தன்மை வேண்டுமானல் உலகத்துக் கெட்டாமலிருக்கிற பரம்பொருளை யறிந்து உபதேசிக்கும் அந்த குரு தெய்வமாகவே யிருக்கவேண்டும் என்பது நிச்சயம். தெய்வ வுண்மையை அறிவதற்குத் தெய்வத்தன்மையேவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை ஒருபொழுது மறியக்கூடாது அதை யறிந்தவனையே நமது பெரியோர்கள் 'ஞானி' என்பார்கள். ஞானி என்றல் பேரறிவுடையவனென்று அர்த்தம். மற்றையவர் எல்லாரும் ஞானியல்ல. அறிஞர் என்னப்படுவார்கள். பேரறிவுடைய ஞானியாகிய குருவையே தெய்வமாகவழிபட வேண்டுமென்பது வேதசம்மதம். அவனே முக்கியமான குரு. மற்ற குருமார்கள் அவ்வளவு சிறந்தவர்கள் ஆகார்கள். இவ்வளவு தூரம் சொல்லிவந்ததனல் தாய் தந்தையர் தெய்வமாவார்களென்பது விளக்கப்படவில்லையே யென்றல் அப்படியல்ல; அதை விளக்குவதற்காகவே யிவ்வளவு தூரம் சொல்லிவந்தோம். எப்படியென்றல் சொல்லுவோம்.

நமது ஆரியர்கள் கொண்ட விவாக சம்பந்தமென்பது புறத்தேசத்தாரும், புறமதஸ்தரும் கொண்டது போல உலக இன்பத்தை அனுபவிப்பதற்காக அல்ல. சற்சந்தான விருத்தியைக் குறித்தே. சற்சந்தானமாவது ஞானியாகியபுத்திரனகும். இந்த விவாக விஷயம் முற்றும் கற்புடைமையைப்பற்றிப் பேசுமிடத்தில் விவரித்தெழுதப்படும். நிற்க ஞானியாகிய; புத்திரர் புத்திரிகளைப் பெற்று அவர்களால் உலகத்தில் ஆஸ்திகமத உண்மையை நிலைநிறுத்தி யாவரையும் மோட்சாநந்தத்தில் முழுகச் செய்ய வேண்டுமென்பதே யாரியர்கள் கொள்கை. வெகுகாலந்தவமிருந்து அப்படிப்பட்ட புத்திரோற்பத்திக்குரிய காலதேசகுண தோஷங்களைச் சோதிட முதலிய சாஸ்திரங்களால் நிச்சயித்தறிந்து கர்ப்பாதான முதலியவைதிக சற்கருமங்களைச் செய்து அறிவிற்சிறந்த குழந்தைகளைப் பெறுவது வழக்கம். இங்கு யோசிக்கத்தக்கது இது! அறிவே சொரூபமாக இருக்கப்

பட்ட ஆத்துமாவானது நிர்மல சரீரியாயிருக்கிற தகப்பனிடத்தில் ஜீவ சக்தியைப் பெறுகிறது. பின் தாயின் கர்ப்பத்தில் பிரவேசித்துச் சரீரத்தைப் பெறுகிறது. சரீரமாவது அந்தக் கரணங்கள், ஞானேந்திரியங்கள், மனம் முதலிய அறிகருவிகள், கருமேந்திரியங்களாகிய தொழிற்கருவிகளுமான அவயவப்* பகுப்புகளோடுங் கூடிய ஒரு பிண்டம். அறிகருவிகள் உலகப்பொருள், உலசங்கடந்த பரம் பொருளாகிய இரண்டையும் அறிவதற்குரியன. அவற்றையடைவதற்குரிய சாதனமாக நிற்பன தொழிற்கருவிகள், இச்சரீரமில்லாவிட்டால் ஜீவாத்மா ஒருபொருளையுமறியாது. மனமாதி அறிகருவிகளில்லாமல் ஜீவாத்மா ஒன்றையும் அறியா தென்பதை ஒருவரும் மறுக்கத்துணியமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட அறிகருவிகள் எங்கிருந்து கிடைத்தன? அருமையான மாதாவின் சரீரத்திலிருந்து தான்? சாதனப்பொருளாகிய கரசரணுதி அவயவங்கள் எங்கேயிருந்து வந்தன, மாதாவின்சரீரத்திலிருந்துதான். அறிவுஸ்தான மென்று சிலரால் சொல்லப்படும் மூளையென்னும் சிறந்த அறிகருவி எங்கேயிருந்து வந்தது? நமது தாயின் திருமேனியிலிருந்துதான். குழந்தைகளே! நீங்கள் உங்களுடையதென்று நினைத்து இறுமாந்திருக்கிற சரீரத்தில் உச்சந்தலைமுதல் உள்ளங்கால் வரைக்குமுள்ள அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் இப்படியே விசாரித்துப்பாருங்கள். அப்பொழுது உங்களுக்குச் சொந்தமான சரீரமொன்று இல்லாமற்போம். அவைகளெல்லாம் தாய்க்கே சொந்தமும் உங்களுக்கு இரவலுமாம். ஆகையால் தாயே நமக்குத் தன் சரீரத்தைக்கொடுத்து இகபர ஆநந்தபோகங்களைக் கொடுத்தருளும் பரம குருவாகவிருக்கின்ருள் என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவரும். இன்னம் சற்றுயோசிப்போம். இவ்விதமான சரீரத்தைக் கொடுத்தருளியுபகாரம் செய்ததும் ஒரு பெரிதல்ல வென்ருலும், பாருங்கள் நாம் கர்ப்பாசயத்திலிருந்தபொழுது நமது அருமைத்தாய் நம்மாலே பட்டபாட்டை நாம் அறியாவிட்டாலும் உலகத்தில் மற்றதாய்மார்கள் படுகிற கஷ்டத்தையறியக்கூடுமல்லவா? நிற்கவும், உட்காரவும், படுக்கவும் கூடாமல் கஷ்டப்பட்டதெத்தனை? அன்னந்தண்ணீர் ஆகாராதி நித்திரையில்லாமல் பட்டபாடு எத்தனை? இடையில் நேர்ந்த வியாதிகளெத்தனை? மரணுபாயகரமான விபத்துக்களெத்தனை? இவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்களை நம்மால் அனுபவித்தும் நமது தாய் நம்மேலே அணுவளவாவது துவேஷம் வைத்ததுண்டோ? நம்மைப் பெற்றவுடனே நமதன்னைக்குண்டான ஆநந்தம் அளவிலடங்குமோ? அது நிற்கட்டும்; நம்மைப் பெற்றபின் நமக்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்ததே போதுமானது என்று நினைத்துத் தூரத்தில் போட்டுவிட்டாளோ? இல்லை; இல்லை; நமது சரீரம் பலப்படும்படியாகத் தனது சரீ

* பகுப்பு=பிரிவு.

ரத்திலுள்ள சத்தாகிய பாலைக்கொடுத்து எத்தனைகாலம் போஷித்தாள்? நாம் வியாதிப்பட்டகாலத்தில் தனது சுகத்தைச்சிறிதும் நினையாமல் அன்னபானாதிகளையும் வெறுத்து நமக்காக எவ்வளவு பாடுபட்டாள்? கண்ணை யிமை காப்பதுபோல நமக்கொருதுன்பமும் உண்டாகாதபடி பாதுகாக்கும் நிமித்தம் பட்டபாடு சொல்லமுடியுமோ? இப்படி நம்மைக்காக்கும் நிமித்தம் கஷ்டப்பட்டதனாலே அவள் தெய்வமாவதெப்படியெனில்; நமது கருவி கரணாதி சரீரத்தைக்காத்து ஏன் இரட்சித்தாள்? நம்மிடத்தில் உண்டான கருணையினாலேதான். இங்கே யிரகசியம் இது "கருணாகரன்" என்று தேவனுக்கொரு பெயர். அதாவது கருணையையே சொரூபமாக வுடையவன் என்பது. கடவுளின் சொரூபமாகிய அறிவையுடைய குருவைக் கடவுளாகக் கருதியதுபோலக் கருணையையுடைய தாயையுந் தெய்வமாகக்கருதுவது இங்கே சிறந்தது. அதனால் தெய்வத்தின் கருணையை 'சக்தி' என்றும், அதைப் பெண்பாலாகச் சொல்வதும் நமது முன்னோர்கள் அபிப்பிராயமாவதன்றியும், வேதநிச்சயமுமாகும். அந்தக்கருணையையே ஸ்ரீ பார்வதிதேவியார் என்றும், ஸ்ரீ இலட்சுமிதேவியாரென்றும், ஸ்ரீ சரஸ்வதியம்மையார் என்றும் பெரு நூல்கள் கூறுகின்றன. பெண் சொரூபமாகவருணிக்கப்பட்ட கருணையாகிய தெய்வசக்தியானது பெண்களிடத்தில் விசேஷித்திருக்கும் என்பதும், அது தமது குழந்தைகளினிடத்தில் களங்கமற்றுப் பிரகாசிக்கும் என்பதும், அந்தக் களங்கமற்றக் கருணையே தனக்கும் சொரூபமாக இருந்து குழந்தைகளைப்பெற்று வளர்க்கும் தாய் தெய்வமேயாவாள் என்பதும், சிறந்த இரகசியம். இதுமட்டும் அல்ல; நமக்கு முதலில் அறிவு புகட்டிய குருவாவதும் தாயேயாம். எவ்வாறென்னில் நாம் குழந்தையாயிருந்த காலத்தில் அன்னபானாதிகளை யருந்தக்கற்பித்ததும் அன்னையே! நாம் பேசும்படி கற்பித்துக்கொடுத்ததும் அன்னையே. தந்தைமுதலியோரை நமக்குத் தெரிவித்ததும் அன்னையே. நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து அறிவித்து, நன்மைகளைச்செய்து தீமைகளை ஒழிக்கும்படி கற்பித்ததும் அன்னையே. நாம் கல்விபயில்வதன் முன் அறிந்த அறிவெல்லாந் தாயினாலேயே யன்றி வேறல்ல. அறிகருவிகளைத்தந்து அவற்றை விருத்தியாக்கி யறிவைப்புகட்டியதும் கருணை மிகுந்ததாயே யாகும்.

இனி ஜீவாத்மாக்களுக்கு அறிவைக் கொடுப்பதும், இரகசியத்தைக் கொடுப்பதும், தெய்வஉண்மையை விளக்குவதும் தெய்வத்தின் செய்கையே யன்றி மற்றவராலில்லையென்பது வேதத்தின்கருத்து. அதுவே ஆரியது துணிபுமாகும். அதை விளக்குவதற்கே "அவனன்றி ஓரணுவுமசை

யாது" என்னும் முன்னோர் திருவாக்கு விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தெய்வத்துக்குச் சுபாவத்தில் ஒரு சரீரமில்லாமையால் மனிதரைக்காத்திரட்சிக்க மனிதர்போலவே யெழுந்தருளுமென்று நூல்களெல்லாம் கூறுகின்றன. ஆகையால் நாம் சிறிதும் அறிவில்லாமல் கிடந்த குழந்தைப்பருவத்தில் சருவவல்லமையுள்ள தெய்வமே மாதாபிதாக்கள் சொரூபமாகி நம்மைக்காப்பாற்றி யறிவுபுகட்டியதென்பதும் நியாயமே. குழந்தைப்பருவத்தில் தெய்வமுண்டென்றும், பாபபுண்ணிய முண்டென்றும், பாபத்தின்பலன் கஷ்டமாகுமென்றும், புண்ணியத்தின்பலன் ஆனந்தமாகுமென்றும், அவற்றைக்கொடுப்பது தெய்வமேயாமென்றும், அந்தத்தெய்வத்தைக் களங்கமற்ற சிந்தையோடு தியானித்தல் வேண்டும் என்றும், அப்படிச்செய்தால் நமக்குத் தெய்வகிருபையுண்டாகு மென்றும் போதித்ததும் நமதுதாயேயாகும். இப்படியாக நமக்குப் பேருபகாரஞ்செய்து அறிவுபுகட்டி யிம்மை மறுமை வாழ்வுகளைக் கொடுத்தருளக் கங்கணம்கட்டிக்கொண்டு முன்னின்ற பரமகுருவாவது நம்மிடத்தில் கருணைசொரூபியாக விளங்கிக் கொண்டிருந்ததாயேயாகும். நம்மை யீன்று காத்து இரட்சித்து அநுக்கிரகம் புரிந்தருளியதாயைத் தெய்வமேயாமென்று வணங்குவது ஆரியர்களாகிய நமக்கு ஒருபோதும் குறைவாகாது. அதுவே நமக்குப் பரமபுண்ணியமும் நன்றியறிதலுமாம். தாயால் நமக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட அறிகருவிகளைக் கல்வியாகிற துணைக்கருவியால் விளக்கி, அன்னையருளிய அறிவை விருத்தியாக்கினது தந்தையாகும். தந்தையிடத்திருந்து பெற்றுக்கொண்டது ஜீவசக்தியும், தாயினிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டது சரீரமுமாகையால் [illegible]ந்தையும் தாயுமே ஆத்மாவுக்குச் சகலாதாரமாய் நிற்பவர்கள்[illegible]ளைவிடக் குழந்தைகளுக்கு வேறு தெய்வங்கிடையாது. குழந்[illegible] தந்தையை யறிவிப்பதும் தாயே. தந்தையைக் குருவாகக்கொ[illegible] கிரோப தேசாதிகள்பெற்று நல்வழிபட்டுய்யும்படி உபதேசிப்ப[illegible] யாகையால் முதற்குருதாயேயாம். தாய்அறிவித்த பிறகு தந்[illegible]ந்து வழிபட்டு நன்மைபெற வேண்டுமாகையால் தந்தை யிரண்[illegible]ருவாகும். இதனாலேயே தாய்தந்தையரை "இருமுது குர[illegible] நூல்கள் அவர்களைப்புகழ்ந்து கூறியதுமாம். அவ்விருவர்[illegible]யஞ் செய்தால் நரகதுன்பமடைவது நிச்சயமென்று நூல்[illegible]. தெய்வமே குருவாகும் என்கிற நியாயத்தால் இருமுது[illegible]ாய்தந்தையருந் தெய்வமே யாவார்கள் என்பதிற் சிறிதும் து[illegible] தாயுந்தந்தையும் அறிவித்த பின்னரே தெய்வவுண்மை[illegible]து கொள்வதால் மாதா பிதாக்களை "முன்னறிதெய்வம்"

என்று நமதன்னையாராகிய ஔவையார் அவர்களுடைய பெருமையைப் புகழ்ந்து கூறினார். தாயானவள் தனக்குத் தெய்வமாய் விளங்குகிற நாயகனை மந்திர தந்திரோப தேசமில்லாமல் சொல்மாத்திரையால் தன் குழந்தைக்கு உபதேசித்து உண்மை வெளிப்படுத்துவதால் "தாய்சொற்று றந்தால் வாசகமில்லை" என்றும்; தந்தை, மந்திரதந்திர முதலியவற்றால் தெய்வவுண்மையை விளக்குவதால் "தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை" என்னும் ஔவையார் உபதேசித்தருளினார். இதனால் தாய்தந்தையருடையசொல்லை மீறி நடவாமையே குழந்தைகளுக்குப் பெருந்தவமாகுமென்றும், அதுவும் பிரதானமான தெய்வவழிபாடாகும் என்றும் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தியருளினார். இவ்வாறாகத் தந்தை தாயைத் தெய்வமாக வழிபட்டு மோட்சானந்தம்பெற்றவர்கள் அளவில்லாதவர்கள் உண்டென்று பாரதாதி பெரிய நூல்கள் நிச்சயித்துரைக்கின்றன. ஆகையால் குழைந்தைகளே! நமது தாய்தந்தையருடைய திருவாக்குக்கு எதிர்வார்த்தைக் கூறாமலும், அவர்களுடைய மனங்கோணாமலும் நடக்க முயலவேண்டும். அப்படி நடப்போமானால் நமக்குத் தெய்வகடாட்சம் தானே கிடைக்கும் என்பது சத்தியம். சுபம்!

அ. சுப்பிரமணியஐயர்.

மாயாபுரி விநோதக் கதை.

2-வது புத்தகம், 233-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

பிறகு ஜகதீசன் தன் குருவையும், வழிபடு தெய்வத்தையும் [illegible] தியானித்துக்கொண்டு ஒரு யோசனைச் சதுரமான கோட்டை[illegible]ப்பி, நாற்புறமும் மஹாமேருவோவென்று சந்தேகிக்கும்படிய[illegible] கோபுரங்களை யெழுப்பி அதனுள்ளே பற்பல தெருக்கள், சா[illegible]கள், செய்குன்றங்கள், ஆறு, குளம், கிணறு, ஓடை முதலியவை[illegible]யும் நிருமித்து, நடுமையமான இடத்தில் பதினொரு நிலைகள் அமைந்த உன்னதமான அரண்மனை ஒன்றைச் சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்கிற மூவுலகங்களிலும் இல்லாத அற்புத விநோதமாக இயற்றி முடித்தான். வெளிப்புறத்திலிருந்து பார்ப்பவர் கண்ணுக்குக் கோட்டை முதலியன தோன்றாமலும், உள்ளிருந்து பார்ப்பவருக்கு வெளியிலிருப்பவை யாவும் தெரியும்படியாகவும் பற்பல மாயாவிநோதங்கள் அமைய உண்டாக்கப்பட்டபடியால் அதற்கு மாயாபுரி என்று பெயரிட்டு மகிழ்ந்து, தன் தோழனைப்பார்த்து நீ போய் உன் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்லக், கங்காதரன் இவற்றை யெல்லாங்கண்டு பயந்து இவன் சித்தனோ, தேவனோ? வென்று ஐயுற்று மறுபேச்சுப் பேசாமல் செலவு பெற்றுக்

கொண்டுபோய் ஒரு வாரத்தில் தன் மனைவியை இட்டுக்கொண்டு மாயாபுரி வந்து சேர்ந்து தனக்கென்று நிருமிக்கப்பட்ட விடுதியிலிறங்கி, ஜகதீசனிடத்தில் வந்து வணங்கிச் சுவாமி! இனிமேல் செய்யவேண்டுவதென்ன என்று கேட்டான். அவன் அப்பா கங்காதரா! சீக்கிரத்தில் நமது நகரத்தைக் குடிகளால் நிரப்பு. அதன் பிறகு பேசிக்கொள்வோமென்று அனுப்பிவிட்டு, அன்றிரவு தனித்திருக்கையில் தான் மங்களாம்பாளுக்குக் கெடு வைத்திருந்த இரண்டு வருஷங்களும் முடிவதற்கு, இன்னம் ஆறுநாட்களிருக்கின்றனவென்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தறிந்து திடுக்கிட்டு அக்கணமே ககனமார்க்கமாக அவிநாசிசென்று ஒருவரும் அறியாவண்ணம் அவள் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்துச் சற்று மறைந்திருந்தான். அப்பொழுது நாழிகை பதினைந்து ஆய்விட்டது. வீட்டில் எல்லாரும் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டார்கள். ஓர் அறைக்குள் மெதுவான பேச்சுத்தொனி கேட்டது. அதென்னவென்று உற்றுக்கேட்டான். "பாலாம்பா! என் கணவன் குறித்த காலம் கடந்து போயிற்று. ஆறுநாளிருக்கின்றன. இனிமேல் அவர்வருவார் என்கிற நம்பிக்கையில்லை. இன்னம் ஒருதடவை அவருடைய மந்தகாசம் விளங்கிய சுந்தரவதனத்தைக் காணலாகுமென்கிற நம்பிக்கை கொண்டே யிதுவரைக்கும் உயிர்தரித்திருந்தேன். அளவில்லாத கஷ்டங்களையும் சகித்தேன். வேதசாஸ்திராதிகளையும், அவற்றை யோதி உண்மையுணர்ந்த பேரறிவாளர் வசனங்களையும் மெய்யென நம்பி, கணவனையே தெய்வமாக வழிபடும் பெண்மணிகளின் திவ்யசரித்திரங்களை யுணர்ந்த நான் இனி வேறொரு புருஷனைக் கனவிலும் கருதேன். நான் பிழைத்திருப்பேனானால் பெற்றோர் கட்டாயமாக வேறொருவருக்கு மணம் செய்து கொடுப்பார்கள். அது அவர்களது கடமை. அப்படியானால் கற்புடைமை முற்றுங்கெட்டு நரகதுக்கம் அநுபவிக்க நேரிடும். அதைவிட இந்த ஆறுநாளளவும் பொறுத்திருந்து பின் உயிர் துறப்பதே தகுதி. அக்கால எல்லைக்குள் பிராணனைவிட்டு விடுதல் நன்மையானாலும் அதனால் கணவனுடைய கட்டளையை மறுத்த பாவம் சம்பவிக்குமென்று பயப்படுகிறேன். ஒருக்கால் அவர் வெகு கஷ்டப்பட்டுத் தமது எண்ணங்களை முடித்துக்கொண்டு வெகு ஆசையோடும் என்னைப்பார்க்கும்படி தேடிவந்து, நான் இறந்துபோனேன் என்று கேள்விப்பட்டால் என்னபாடு படுவார்? அது எனக்கு எல்லாப்பாபங்களிலும் மேலான பாபமாக முடியுமல்லவா? ஆ! தோழீ! நான் என்னசெய்வேன்? என் கதி யிப்படியாயிற்றே! இன்னமொருதரம் என் நாயகனுடைய திருமுகதரிசனம் காணக்கிடைக்குமோ வென்று மனமுருகுகின்றது. இப்பிறப்பிலேயே காண்பேனோ? காணமாட்டேனோ தெரியவில்லை. இச்

சமையம் உன்னையன்றி யெனக்கு ஆறுதல் சொல்பவர் ஒருவருமில்லை. இரவும் பகலும் கண்ணிமை மூடாமல் என்னைக்காத்து ஆறுதல் கூறிவருமுனக்கு நான் செய்யும் கைம்மாறு என்ன விருக்கிறது. சர்வேசுவரன் தான் உனக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும் எனப், பாலாம்பாள் அம்மா! எனக்கென்ன வருத்தமிருக்கிறது? நீ சுகப்பட்டு முன்போல என்னோடு இன்பமான வசனங்களைப்பேசிக் கொண்டிருப்பாயானால் அதுவே யெனக்குப் பரமசுகம். நீ உன் கணவனோடு கூடிவாழ்ந்திருப்பதைக் கண்களாரப்பார்ப்பதே யெனது பெரும்பாக்கியம். இதற்கு நான் என்ன செய்கிறது? என்னால் ஒன்றும் செய்யக்கூடவில்லையே? நீயிருக்கும் நிலைமையைக்காணும்பொழுது வயிறும் மனமும் பற்றியெரிகின்றன. ஆனால் உன் கணவன் இந்த ஆறுநாட்களுக்குள் வருவார்; வாராமலிரார். அப்படி யவர் வாராமலிருந்து நீயும் உயிர் துறப்பாயானால் நானு முன்னைப் பின் தொடர்ந்து வருவேனேயன்றி இவ்வுலகில் தனியே யிருக்கமாட்டேன். வேறுநினைக்கவேண்டாம். உன்னுயிர்வேறு என்னுயிர்வேறென்று நினையாதே. நம்மிருவருக்கும் உடல் வேறாகவிருப்பதேயன்றி உயிர்வேறல்ல; ஒன்றேயாம். உன்சுகம் என்சுகமே; உன்துக்கம் என்துக்கமே; சந்தேகமில்லை. நிற்க நீ கவலைப்படவேண்டாம். இரண்டு நாட்களாகப் பல பல நற்சகுனங்கள் காண்கின்றனவாதலால் நமக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்றே நினைக்கிறேன். தெய்வத்துக்குக் கருணையில்லாமற் போகாது. என்னவோ பார்ப்போம்" என்று இனியவசனங்கள்கூறினாள். இவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜகதீசன் இருவருடைய சிநேகத்துக்கும், தன் மனைவியின் கற்புடைமைக்கும் மகிழ்ந்து நாமினிச் சும்மாவிருக்கலாகாது. இருந்தால் அபாயம் நேரிடும். நாமிதற்குள் வந்துசேர்ந்தது தெய்வகடாட்சமும், மங்களாம்பாளுடைய கற்புடைமையும் காரணமாக இருந்தமையால் தான். பதிவிரதையான பெண்ணுக்கு ஒரு குறைவும் நேரிடுகிறதில்லை. அப்பெண்ணும் அப்பெண்ணைமணந்த கணவனும், அவர்களுடைய குடும்பங்களும் இம்மை மறுமையிரண்டிலும் சுகத்தையடைந்து கடைசியில் மோட்சத்தை அடைகிறார்கள். "இல்லதெனில்லவண்மாண்பானால்" "பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள கற்பென்னுந், திண்மையுண்டாகப்பெறின்" என்ற நீதிவசனங்களுக்கு நானேயிலட்சியமானேன். "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்றவாக்கியத்துக்கு மங்களாம்பாள் இலட்சியமானாள். ஆதலால் நம்மைவிடப் பாக்கியசாலி ஒருவருமில்லை. என்றுகருதித் தன் மனதுக்குள் மகிழ்ச்சியடைந்து மங்களாம்பா! சொன்ன கெடுதவறாமல் வந்துவிட்டேன்.

நீ அஞ்சவேண்டாம்; உன் துக்கத்தை ஒழி. மகிழ்ச்சியடை எனக்கூறி யெதிரில்வந்து நின்றவுடனே பாலாம்பாள் தன்னையறியாமல் நித்திரையுண்டாக மயங்கி அயர்ந்து தூங்கிவிட்டாள். மங்களாம்பாள் தன் கண்களைத்திறந்து பார்த்து, அளவுக்கடங்காத மகிழ்ச்சிகொண்டு உடனே எழுந்திருந்து கணவன் பாதத்தில்வணங்க முயன்றும் சரீரத்தில் சக்தியில்லாதுவருந்துவது கண்ட ஜகதீசன் அவளருகில்சென்று அவள் சரீரத்தைத் தன்கைகளால் தடவிக்கொடுத்து, இருகையாலும் அவளைத்தூக்கித் தன் மடிமீதுவைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டு, என் செல்வமே! இதுகாறும் மெத்த வருத்தப்பட்டு இளைத்துப்போயிருக்கிறாய்; இவ்வித கஷ்டத்துக்கு நான் அல்லவோ! காரணமாயிருந்தேன்? என வேலை நிறைவேற இத்தனைநாட்களாயின? இல்லாவிட்டால் தாமதித்திருப்பேனோ? உனக்குச் சொன்னவாக்குத் தவறுவேனோ? இனி யுனக்குச்சுகமேதவிர துக்கமென்பதேயில்லை. என்று இனிய வசனங்கள்கூற, மங்களாம்பாள் பிராணநாதா! எனக்குத் துக்கமாவது எது? சுகமாவது எது? சதா உமது திருவடி தரிசனம்செய்துகொண்டு பிரியாமலிருப்பதே சுகம்; அதுவே சொர்க்கவாழ்வு. பிரிந்திருப்பதே துக்கமும் நரக துன்பமுமாம். இனி அரைக்ஷணமகூடத் தனித்திருக்கமாட்டேன். கூடவே வருவேனெனப், பெண்ணே! அதென்ன? அப்படிச் சொல்லுகிறாய்? உன்னைத் தனியாகவிட்டுப்போகவோ இவ்விரவில் உன்னைத்தேடிவந்தேன்? இல்லைஇல்லை; உன்னையழைத்துக்கொண்டு போகத்தான் வந்தேன். நீயும் கூடவே வாவென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், செவ்வொளி, கருவொளி, பொன்னொளி, மின்னொளி, வெயிலொளி, நிலவொளி கலந்துபரவி நிற்றலா லித்தன்மையதென்று காணப்படற்கரிதாய்ப் பற்பல அற்புத நிறைந்த பொற்புடைய உப்பரிகையில் தன் கணவனோடுதான் வீற்றிருக்கக்கண்ட மங்களாம்பாள் அச்சமும் ஆச்சரியமும் அடைந்து கனவு நனவு என்கிற வேறுபாடுகாணாமல் மயங்கிச் சுவாமி! இதென்னமாயம்? நான் மிகுதியும் அஞ்சுகிறேன். அச்சம் நீக்கிக்காத்தருளும் என்று வேண்ட என் கண்ணே! நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே! உன்னுடைய கற்புடைமைக்கு ஸ்ரீ பரமேசுவரன் உனக்குக்கடாட்சித்தருளிய திரு அரண்மனையாகும். இதில்தான் நீ வசித்திருக்கவேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டிருக்கையில் காலிலணிந்த பாதகுறடும், கையிற்பிடித்த பொற்பிரம்பும், காவிகாம்பிரவுடையும், திருநீறணிந்து நிலவொளி வீசுந்திருமேனியழகும், சிறுநகைதோன்றும் மதிமுக எழிலுந்தோன்ற வந்துநின்ற சித்த சுவாமியைக்கண்டு ஜகதீசன் தன் மனைவியோடு திடீரென்றெழுந்திருந்து, தன் மனைவியோடு சென்று அவர் பாதத்தில் வணங்கி ஆசீர்வசனம பெற்று, அழைத்துக்கொண்டுவந்து ஒரு இரத்தின பீடத்திலெழுந்தருளச்

செய்து, ஷோடசோபசாரங்களாலுபசரித்துப் பூசித்துப் பெண்ணே! நம்தெய்வம் எழுந்தருளியது. நீ பணிந்துகொள்ளென்று கூறித்தானும் பணிந்து கைகட்டி வாய்புதைத்துநின்று சுவாமீ! மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களைக் கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென, அவர் கருணையோடு அப்பா குழந்தாய்! நாளையதினமே நல்ல சுபதினமாகையால் மங்களாம்பாளை விவாகஞ்செய்துகொண்டு உலகமுழுதும் உன்வச மாக்கிக்கொண்டு நீதிமுறைதவறாமல் அரசுபுரிந்திரு. வேறொரு இரகசியம் இருக்கிறது. அதென்னவென்றால் கருநாடகத்து அரசன் பிரபாகரன் என்பவன் புத்திரனில்லாமல் தவம்புரிந்து நமது கருணையால் இலட்சுமியும் நானும் திருவெழில்மிருந்த ஒரு பெண்குழந்தையைப்பெற்று வளர்த்துவருகையில் அப்பெண் மங்கைப்பருவம் அடைந்ததுகண்ட சகல இராஜகுமாரர்களும் மணம்பேச வந்தார்கள். அவர்களுள் சக்கிரவர்த்தி புத்திரனும் ஒருவன். சக்கிரவர்த்தியோ நாஸ்திகன். அவன் தனக்கேதரவேண்டுமென்று கட்டாயம் செய்தபடியால் பிரபாகரன் வேறுவழியில்லாமல் அவனுக்கே கொடுக்கத்தீர்மானித்தான். நாஸ்திகனை மணஞ்செய்துகொள்ள தனக்கு மனமில்லையென்று அந்தப்பெண் நிச்சயமாகச் சொல்லிவிட்டபடியால் பிதா சக்கிரவர்த்திக்குப் பயந்து அந்தப்பெண் பைத்தியம்பிடித்தவளென்று தீர்மானித்துக் கொடுஞ்சிறையில்வைத்திருக்கிறான். ஆகையால் நீ நமது ஆணையின்படி அந்தப் பெண்ணையும் மணம்புரிந்து சுகமாகவாழ்ந்திருவென்று கூறியருளி மறைந்துபோனார். பிறகு மங்களாம்பாள் சுவாமி! நமது சுவாமியின் கட்டளைப்படிசெய்வது எனக்கு மிகச் சந்தோஷம். சீக்கிரம் அப்படியே அந்தப்பெண்ணையும் மணம்புரிந்து இங்கே கொண்டுவரவேண்டுமென்று களங்கமற்ற உள்ளத்தோடு மகிழ்ந்துகூறினள். பின்பு சுவாமீ! என்தோழி பாலாம்பாளிடத்தில் ஒரு வார்த்தைகூட பேசாமல் வந்துவிட்டேனே! அவள் என்ன ஆனாளோ தெரியவில்லை என்று சொல்ல, அவன் பெண்ணே! அதோ! பாரென்றுகாட்டி, அவ்விடத்தில் தன்தோழி நித்திரை செய்யக்கண்டு மனமகிழ்ந்து அவளருகில்போய்த் தட்டியெழுப்பிக்கொண்டு வந்து நடந்தவற்றைக்கூறி மகிழ்ந்து, இராமுழுவதும் அரண்மனையின் விநோதங்களைச் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்துக் களித்திருந்தார்கள். விடிந்தவுடனே மந்திரி கங்காதரன் வந்துவணங்க ஜகதீசன் அவனைநோக்கி இன்று நல்ல சுபதினமாகையால் என் விவாகம்நிறைவேறவேண்டும்; சீக்கிரம் அதற்குத் தயார்செய்யென்றுகூற அவன் மகிழ்ந்துபோய் நகரத்தாருக்குப் பறைசாற்றித்தெரிவித்துச் சகலமுந் தயார்செய்துமுடிக்கக்குறித்த முகூர்த்தத்தில் விவாகம்நிறைவேறியது. விவாககிரியை நாலுநாளும்முடி-

ந்தபின் நகரத்தார் யாவரும்வணங்கித் துதிக்க மங்களாம்பாளோடுதன் னரசுசெலுத்திக்கொண்டு இருவரும் வாழ்ந்திருந்தார்கள். நாகராஜன் என்கிற ஒரு மந்திரி பாலாம்பாளை மணம்புரிந்துகொண்டான். சில நாட்களானபின் மங்களாம்பாள் ஜகதீசனை நோக்கிப் பிராணநாதா! கருநாடக தேசம்போகவேண்டாமோ? எனப், பெண்ணே! நான் நாளையதினம் போய்வருவேனென்றுகூறி அவளைச் சந்தோஷிப்பித்தான்.

[இன்னும் வரும்.] தேவதஞ்சரியம்மாள்

கனம் மிஸ்டா ஜஸ்டிஸ் ஷெப்பர்ட் பெண்கல்விவிஷயமாக பேசியது.

இந்தியாவில் கல்கட்டா, அலஹாபாத்து, லாஹோர், பம்பாய்முதலிய விடங்களில் சர்வகலாசாலைச் சங்கங்களிருக்கின்றன. இவ்விதமே சென்னைக்கும் ஒருசங்கம் 1854-ம் வருஷம்முதல் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்துவருகிறது. இச்சங்கத்தார் பல பரீக்ஷைகளில்தேறியவர்களுக்கு வருஷத்திற்கொருதடவை சபைகூட்டி கௌரதப்பட்டங்களும், வெகுமதிகளும் கொடுப்பது வழக்கம். இவ்விதப் பட்டமளிக்க மார்ச்சுமீ 29-ந் தேதி சாயங்காலம் சேப்பாக்கத்திலுள்ள விசித்தரமான "ஸெனட் அவுஸ்" என்ற மண்டபத்தில் இச்சங்கத்தார் சபைகூடிற்று, அப்பொழுது நமது கவர்னரவர்கள் சபா நாயகராகவீற்றிருந்தார். உப அத்தியக்ஷத்தலைவராயிருந்த மிஸ்டர் ஷெப்பர்ட் பெண்கல்வியைக் குறித்து பின்வருமாறு சொன்னார்:—

"மிஸ்ஸஸ் சத்தியநாதன் எம்.எ., பரீக்ஷைதேறினது இந்தியரனைவருக்கும் சந்தோஷந் தரத்தக்கது. இவரைப்போல் அநேக இந்திய ஸ்திரீகள் உயர்தரக் கல்விகற்பது அவசியம்; ஆனால் உயர்தரக் கல்விகற்ற இந்திய புருஷர்கள் தங்கள் பெண்களுக்கும் உயர்தரக் கல்விகற்பிப்பதில் அக்கரைபாராட்டுகிறதில்லை, சர்வகலாசாலைச் சங்கத்தாரால் வித்தியாப் பட்டங்கள்பெற்ற வித்தியார்த்திகள், அவர்கள் மனதிற்பட்ட உண்மைகளுக்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் சரியாக உள்ளும்புறமும் ஒத்துநடந்துகொள்ள முடியாமல், வெளியிலொருவிதமாகவும் ஸ்திரீகளுக்கும் முதியோர்களுக்கும் பயந்து வீட்டில் வேறுவிதமாகவும் நடந்து ஜீவிக்கிறார்கள். இவ்விதம் இவர்கள் செய்துவருவதால் ஜனங்களுக்கு உண்மையான ஞானவொளியதனாது பரவுவதுகஷ்டம். பெண்களுக்கு கல்வி அவசியமென யாவரும் ஒத்துக்கொண்டவிஷயம். தாழ்ந்த படிப்பில் பெண்கள் அதிகரித்துவருகிறதானது ஜனங்களின் ஊக்கத்தைக்காட்டுகிறது. அப்பர், லோயர்

சகண்டரி பாடசாலைகளில் பெண்களோ வெகு சொற்பம். கல்வி விசாரணை யதிகாரியாகிய டைரக்டர், சென்ற வருடத்தில் பெண்கல்விப்பயிற்சி அதிகரிப்பதில்லை யென்றும், திருப்திகரமாகவில்லை என்றும் சொன்னது ஆச்சரியமல்ல. பெண்கள் பாடசாலைக்குப்போய் கற்காமலிருந்தபோதிலும், தங்கள் தங்கள் கிரகத்திலாவது கற்றுவருவார்களென்று நாம் நம்பக்கூடும்."

ஜஸ்டிஸ் ஷெப்பர்ட் துரையவர்கள், நம்மவர்கள்; மனதில் ஒரு அபிப்பிராயமும், வெளியில் வேறொரு அபிப்பிராயமும்கொண்டு நடந்துவருகிறார்களென்றுகூறியது அவர்கள் நம்மவர்களிடத்தில் அதிக பழக்கமில்லாமையால் அவ்வித அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டாரென்று நாம் அபிப்பிராயப்படுகிறோம். அப்பர் லோயர்சகண்டெரி பாடசாலைகளில் பெண்கள் வெகு சொற்பமாக படிக்கிறார்களென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். இது வாஸ்தவமே. நம்மவர்கள், புருஷர்கள் உபாத்தியாயர்களாகவிருக்கும் பாடசாலைகளுக்கும், மிஷன் பாடசாலைகளுக்கும் வயது சென்ற பெண்களை அனுப்ப அஞ்சுவதே இதற்கு காரணமாயிருக்கிறது. சிலர் பெண்களுக்கு தகுந்த புத்தகங்களில்லை யென்று சொல்வது தப்பு. அவர்களுக்கு படிக்க வேண்டிய புத்தகங்களிருக்கின்றன. நமது பெண்களுக்கு உயர்தரப்படிப்பு சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமானால் ஸ்திரிகளே உபாத்தியாயர்களாகவிருக்கும் தனிமையான உயர்தரப் பாடசாலை வேண்டியது அவசியமா யிருக்கிறது.

நமது தமிழ்நாட்டிலே எழைப்பெண்களும், தாயாருக்கு உதவியாக வீட்டுவேலைசெய்துகொண்டு பள்ளிக்குச்சென்று கற்கப்பொழுதில்லாமலிருக்கிற சில பெண்களும்தவிர சுமார் 80,000 பெண்கள் கல்வி கற்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் எழுதப்படிக்கத்தெரியும் வரைதான் கற்றுவருகிறார்கள். இவ்வித கல்வியினால் பெண்களுக்கு யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை. அல்லாமலும் குறைப்படிப்பு எப்பொழுதும் கெடுதியையேவிளைவிக்கும். நமது பெண்களோ கல்வித்தேர்ச்சியால் புருஷர்களைப்போல பொருள் தேடப்போவதில்லை. ஆயினும் நற்குணநற்செய்கைகளை கற்பிக்க கல்வி முக்கிய சாதனமன்றோ? கல்வியறிவிருந்தாலொழிய, குணமுள்ள பெண்டிர்களாகவும், இல்லற நடத்துவதற்கு இசைந்த மனைவிகளாகவும், சிறந்த தாயார்களாகவும் நமது பெண்கள் எவ்விதம் ஆவார்கள்? ஆகையால் தாழ்ந்த பாடசாலைகளில் படித்து கல்விதேர்ச்சியடையாததினாலுண்டாகும் குறையை எவ்விதமாகிலும் நீக்குவதவசியம். இதற்கு வீட்டிலேயே பெண்கள் பற்பல நீதிகளடங்கிய புத்தகங்களைப்படித்துவரவேண்டியதவசியம்.

விக்டோரியா ஞாபகஸ்தாபனம்.

மார்ச்சு மீ 31-உ ஞாயிறன்று ஆனரெபில் ஜஸ்டிஸ் ஸர். வெ. பாஷியமையங்கார் பங்களாவில் மேற்கண்ட விஷயமாய் ஸ்திரீகள் சேர்ந்து கூடினபோது, ஸர். வெ. பாஷியமையங்காரின் மூத்த குமாரத்தியாகிய ஸ்ரீமதி சீதம்மாளவர்கள் பின் வருமாறு ஒரு வியாசம் எழுதிக்கொண்டு வந்து படித்தார்கள். அதின் சுருக்கமாவது "மகாகனம் தங்கிய நமது சீமை ராணியாரவர்களாகிய விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினி காலம்சென்ற சமாசாரத்தை நாம் தெரிந்து நிரம்பவும் துக்கிக்கிறோம். மேற்படி சக்கிரவர்த்தினியாரின் குணங்களை விவரித்துச்சொல்ல நம்மால் சாத்தியமல்ல. இங்கிலண்டு தேசத்தை 63 வருஷகாலம் நீடித்து ஆண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்திரீயாயிருந்தும் அவர்களுடைய ஆளுகையில் கல்வி நாகரீகம் முதலானவை பெரும்பாலும் விருத்தி யடைந்து வந்தன. நம்முடைய தேசத்துக்குப் பஞ்சம் வந்தாலும் ஜனங்களுக்குக் கொடிய வியாதி ஸம்பவித்தாலும் மகாராணியவர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் விஷயத்தில் அருமை பாராட்டுவதுபோல் நம்மிடம் அன்பு பாராட்டி நம்மை ஆதரித்து வந்தார்கள். இந்தியா தேசத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட பிரதி கவர்னர் ஜனரலவர்களிடத்திலும் அவர்கள் பாரியை இடத்திலும் இந்தத் தேசத்து ஸ்திரீகளை ஜாக்கிரதையாய்ப் பாதுகாக்கும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டிருந்தார்கள். இத்தேசத்து ஸ்திரீஜனங்கள் வர்ணாசிரமத்துக்குப் பயந்து வியாதியால் சிரமப்படும்போது ஆசுபத்திரிகளில் வந்து வைத்தியம் செய்து கொள்ள அஞ்சிக்கைப்படுவதை நமது காலஞ்சென்ற சக்கிரவர்த்தினியார் தெரிந்து கொண்டு, லார்ட் டப்ரின் அவர்கள் இராஜப்பிரதிநிதியாக இவ்விடம் வந்தபோது அவர்கள் பாரியாளவர்களிடம் ஹிந்து காஸ்டு கோஷா ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டுமென்று சட்டளையிட்டார்கள். அதைச் சிரஸாவகித்து லேடி டப்ரின் அவர்கள் பணம் வசூலித்து நமது சென்னபட்டணத்தில் ஒரு ஆசுபத்திரி நமது மகாராணியின் பேரைவைத்து ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வாசமாகவிருந்து வைத்தியம் பார்த்துக்கொண்டவர்கள் தவிர வெளியிலிருந்துவந்து வைத்தியம் பார்த்துக்கொண்டவர்கள் சென்ற வருஷத்தில்மட்டும் பதினோராயிரம்.

புருஷர்கள் நமது காலம்சென்ற சக்கிரவர்த்தினியார் ஞாபக ஸ்தாபனத்திற்காகப் பல விடங்களில் பல காரியங்கள் எத்தனித் திருக்கிறார்கள்.

நமது காருணிய கவர்னரவர்களின் பாரியையான லேடி ஆம்ப்ட்ஹில் அவர்களின் கருத்தாவது, இந்த இராஜதானியின் 22-ஜில்லாக்களிலுள்ள

ஸ்திரீகள் அவரவர்களுக்குத் தோன்றுகிற தொகை உதவிசெய்து மேற்படி ஆஸ்பத்திரியில் இன்னும் 20-படுக்கைகளுக்கு (Beds) இடம் முதலானவை கட்டி தாதிகள் முதலானவர்களை யேற்பாடு செய்யும்படி எத்தனித்திருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் அவரவர் தங்களுக்குத்தோன்றுகிற தொகை உதவிசெய்வதுடன் தங்களுக்குத் தெரிந்த சிநேகிதர்களுக்கும் இதன் கருத்தைத் தெரியப்படுத்தி அவர்களாலும் உதவி செய்யவேண்டுமாய் கோரப்படுகிறது."

மேற்படி அபிப்பிராயத்தை வாசித்தபின் அவ்விடத்தில் கூடியிருந்த ஸ்திரீகளில சிலா மகாராணியா ரவர்களின் குணங்களைப்பற்றியும் சிலர் இப்பொழுது ஆஸ்பத்திரி எவ்விதமான உபகாரம் உண்டுபண்ணுகிற தென்பதைப்பற்றியும் விவரித்துச் சொன்னார்கள்.

---

*நமது கவர்னர்.

சென்னை ராஜதானியின் கவர்னராயிருந்த சர் ஆர்தர் ஹாவ்லக் இங்குவந்து சென்ற டிசம்பர் மாசத்தோடு ஐந்து வருஷமாய்விட்டபடியால் இவருக்கு பதிலாக லார்ட் ஆம்ப்ட் ஹில் என்கிறவரை காலஞ்சென்ற மகாராணியின் மந்திரிகள் சென்னைக்கு கவர்னராக நியமிக்கவே, 1900ஸு டிசம்பர்மீ 28-ந் தேதியன்று இவர் தமது வேலையை ஒப்புக்கொண்டார். இவர் இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய குடும்பங்களி லொன்றைச்சேர்ந்த லார்ட் ஒடோ ரஸ்ல் என்பவருடைய மூத்தகுமாரர். இவர் ஈட்டன், ஆக்ஸ்போர்ட், கலாசாலைகளிற் படித்து வித்தியாப் பட்டங்களைப்பெற்று வெகு புத்திசாலியென பேர்பெற்றார். எல்லா ஆங்கிலேயர்களைப்போலவே இவருக்கும் கிரிக்கட்டு, படகுவிடுவது முதலிய ஆட்டங்களில் விசேஷப்பிரியமெனச் சொல்லப்படுகிறது. இவர் பேசுவதில் மிகசாமர்த்திய முடையவர். ஆளுந்திறமையுள்ளவர். இவர் இங்கிலாந்தில் யாவராலும் மதிக்கப்பட்டு வந்தார். இவர் சுமார் 6 வருடங்களுக்குமுன் தான் லார்ட் பூசாம் என்பவருடைய குமார்த்தியாகிய லேடி மார்கரட் லீகன் என்பவரை மணம்புரிந்தார். இப்பொழுது 7-வது எட்வர்டின் குடியேற்ற நாடுகளுக்கு மந்திரியாகிய மகா சாமர்த்தியவானான மிஸ்டர் சாம்பர்லேனுக்கு ப்ரைவேட் ஸெக்ரிடெரியாய்ச் சிலகாலம் வேலைபார்த்தார். 1898-ம் வருஷத்தில் சர்க்கரை யேற்றுமதிக்குச் சில ஐரோப்பிய ராஜாங்கத்தார் பண உதவிசெய்கிற வழக்க சம்பந்தமாய் பிரஸல்ஸ் நகரத்தில் பல ராஜாங்கத்தார்களின் பிரதிநிதிகள் ஆலோசனை செய்யக்கூடினபோது, லார்ட் ஆம்ப்ட்ஹில் பிரிடிஷ் ராஜ்ஜியத்துக்கு ஒரு பிரதிநிதியாகப்போனார். இவருக்கு இப்பொழுது

வயது 31-க்கு மேலில்லை. ராஜாங்க விஷயங்களில் அனுபோகம் அதிகமில்லாம லிருந்தபோதிலும் இவருடைய புத்திசாதுரியத்தினால் இவர் ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்யக்கூடும். இவர் கவர்னர்வேலையை ஒப்புக்கொண்டமுதல் சென்னையிலுள்ள பலதொழிற் சாலைகளையும், கல்விச் சாலைகளையும், ஆஸ்பத்திரி, கப்பல்கள் தங்குமிடம் முதலியவைகளையும் பார்த்துவந்தார். சென்ற பிப்ரவரி மீ 20-உ சென்னையைவிட்டுப் புறப்பட்டு செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, கடப்பை, முதலிய ஜில்லாக்களில் சுற்றுபிரயாணம்செய்து குடிகளை நேரிற்கண்டு, அவர்கள் குறைகளை நன்றாக தாமே விசாரித்து அவர்களுக்கு தக்க பதிலளித்தார். 28-உ சென்னைவந்து சேர்ந்தார். மார்ச்சு மீ 11-உ சேலத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள குடிகளுடன் கலந்துபேசி அவர்களுக்குள்ள குறைகளை யறிந்துகொண்டு ஆறுதலான பதிலளித்து சென்னைக்குவந்து சேர்ந்தார். இவர் இப்பொழுது நீலகிரிமலைக்குச் சென்றிருக்கிறார். இவர் வயதில் குறைந்தவரானாலும் புத்தியிலும், நல்லெண்ணத்திலும், குடிகளிடத்தில் அனுதாபம் காட்டுவதிலும் மேலானவராகத் தென்படுவதாகத் தோன்றுகிறது.

மாதர்மனோரஞ்சினி வாழ்த்து அகவல்.

ஆழிசூழுலகில் வாழிநின்பெருமை
வாழிமாதர் மனோரஞ்சினி நீ
தளர்நடையிட்டுத் தவழ்ந்திருவருடம்
பூர்த்தியாய்முற்றினை பூரணிவாழி
இவ்விருவருடம் செவ்வையாய்நின்னை
வாங்கிவாசித்த மடநலார்வாழி
ஓங்கு நின்னுகமுயர்மொழிக்கலனால்
சிறக்கப்புனைந்த திறலோர்வாழி,
பாங்கு நீ பெறவே பரிவுடன் மூன்றும்
வயதுடன்வந்து வயங்குமிந்நாளில்
நின் சுவை யறியாமின்னலை நிகராய்
இடைமட மானரிடம் புகுந்தன்னோர்
தம்பானிற்கும் வம்பாமடமையைப்
போக்குமாறறிவைப் பொலிவுறப்புகட்டிக்
கற்பைக்காக்குங் கடைப்பாடதனை
வெற்பெனவவருளவிளைநிலத்திட்டுப்
பொற்புடனுன்னைப் போற்றிவெளியிடும்
நற்குண நல்லாசிரியர் வாழியவே.

தி. முத்துராம பிள்ளை.

விடுகதை.

வட்டமாய் வெண்மதிபோலிருக்கும்—வானிலாச் சந்திரனல்ல ;
பொழுது போவதைப் புகட்டும்—ஞாயிறுமல்ல ;
மேனியில் முட்களிருக்கும்—முள்ளம்பன்றியுமல்ல ;
ஆடவர் மகளிற்கோரணிகலமாகும்—பூணாரமுமல்ல ;
ஆறுக்கும் கொள்ளலாமதை அறுநூறுக்கும் கொள்ளலாம்—ஆழ்ந்த மணிமுத் துமல்ல ;
நொச்சொலி யதற்குண்டு—சுவரூர்ந்து வாழும் பல்லியுமல்ல ;
மனோரஞ்சினி போற்றுமாதரே இதன் பொருளுணர்ந்து பொலிவீரே.

ஓர் மாது.

1. ஏராதமரத்தில் எண்ணாயிரங்காய்.
2. மூக்குத்திபோல் பூப்பூர்க்கும் அப்பாடா என்ற காய்காய்க்கும்.
3. ஜன்னல்பின்னல்கயிறு, ஜாதிலிங்கக்கயிறு, எண்ணெய்ப்படாதகயிறு என்னகயிறு.
4. போவான் வருவான் திம்மப்பன் ஒருகாலால் நிற்பான் திம்மப்பன்.
5. ஊருக்கெல்லாம் ஒரே கல்.
6. எங்கள் மாட்டுக்கு மூன்றுகொம்பு பின்பக்கத்தால் பாயும்.

R. இலக்ஷ்மி அம்மாள்.

NOTES and NEWS.

நாளது தேதிவரையில் தென்னாப்பிரிக்கா யுத்தத்துக்காகச் செய்யப்பட்ட செலவானது 1510 லட்சம்பவுன். ஒரு பவுன் இப்போது 15 ரூபாய் கொண்டதாகையால், இது 226½ கோடி ரூபாய்க்குச் சமானமாகிறது. இன்னும் யுத்தம் முடிவதற்கு முன்னால் 50 கோடி ரூபாயாவது செலவாகும் !!

கில்பர்ட் என்ற சிறுவன் அமெரிக்காவில் 1890-ஆம் பிறந்தான். 1897-ஆம் வக்கீல் பரீக்ஷையிற்றேறி பட்டமும் பெற்றான். 1897-ஆம் டிசம்பர்-மீ 21-ந்தேதி தானே ஒரு கேசுக்கு வக்கீலாகச்சென்று வெகு நன்றாக வாதாடினனும். இப்பையன் புத்தியே புத்தி, இப்பையனுக்கு ஈசன் தீர்க்காயுளளிப்பாராக.

மிஸ்டர் சத்தியநாதன் அவர்களுடைய பாரியாகிய கமலாரத்னம் அம்மாள் எம். ஏ., பட்டம் பெற்றவிஷயம் யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். இப்போது இவருடைய தங்கையார் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் எம். ஏ., பரீக்ஷைக்குப் படித்துவருகிறதாக அறிந்து மிகச் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

மாமிசத்தைப்புசிப்பது உசிதமல்லவென அநேகரபிப்பிராயம். நமது சாஸ்திரத்தின் கொள்கையுமிதுதான். பழம், காய்கிழங்குகள்முதலியவை

களைப் புசிப்பவர்கள் அதிகநாள் ஜீவிக்கக்கூடியவர்களென்றும், சௌக்கியமான தேகத்தையுடையவர்களென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையே. உலகத்தில் 10-ல் 7-பேர் காய் கிழங்குகளைப் புசிப்பவர்களென தெரிகிறது. எக்காலம் ஜீவஹிம்ஸை செய்யாமல் எல்லாருமே காய் கிழங்குகளைப் புசிப்பவர்களாவார்களோ ?

நமது பத்திரிகையை இதுவரையிலும் காலணா ஸ்டாம்பு ஒட்டிவைத்து அனுப்பிவந்தோம். இப்பொழுது இதற்கு ½ அணா ஸ்டாம்பு ஒட்டிவைத்து அனுப்பவேண்டுமென போஸ்டாபீசிலிருந்து நமக்கு கடிதம் வந்திருக்கிறது. நாமிதைக்குறித்து ஒரு கடிதம் எழுதி போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜனரலவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம், இவ்விதம் அரையணா ஸ்டாம்பு ஒட்டிவைத்து அனுப்புவதில் நமது ஆபீஸுக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 6, நஷ்டமாகும் அதாவது வருடம் ரூ. 72.

மிஸ்டர் க்ருகர் :—தென்னாப்பிரிக்கா யுத்த சம்பந்தமாய் ராஜிபேச்சு நடந்தபொழுது லார்ட் கிச்சனருடைய நிபந்தனைகளை ஜெனரல் போதா ஆதரவாய்க் கேட்டதற்குக் காரணம் பிரிடிஷார் எவ்வளவு தூரம் சமாதானத்தை விரும்புகிறார்கள் என்று அறிந்துகொள்வதற்காகவே என்று சொன்னதோடு "நாங்கள் சரணாகதமடையாமல் பிரிடிஷாருக்குச் சமாதானம் கொடுப்போம். ஆனால் எங்களுடைய சுயேச்சையை நாங்கள் இழக்கமாட்டோம். நான் போவர்களுக்காக ஏசுநாதனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஏசுநாதன் நானாவது என்னுடைய கூட்டத்தாராவது நசித்துப் போம்படி வைக்கமாட்டார்" என்றும் மிஸ்டர் க்ருகர் சொன்னதாகத் தெரியவருகிறது.

சென்னையில் சென்ற டிசம்பர் ஜெனவரி மாதங்களில் ப்ரைமரி பரீட்சைக்கு அனுப்பின பெண்களில் 86 பேர்தான் தேறியிருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஒரு பெண் முதல் வகுப்பில் தேறியிருக்கிறாள். மற்ற 85 பேரும் இரண்டாவது வகுப்பில் தேறியிருக்கிறார்கள். திருவல்லிக்கேணி பெண் பாடசாலையில் 3 பேரும், மைலாப்பூரில் 2 பேரும், ராஜா சர் சவலை இராமசுவாமி முதலியார் பாடசாலையில் 6 பேரும், வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலையில் 16 பேரும், மகம்மதியப் பெண்கள் 4 பேரும் இன்னுமிதரப் பாடசாலையில் 54 பெண்களாம். ப்ரைமரி பரீட்சையில் இவ்வளவு பெண்கள் தேறியது நம்மவர்கள் தங்கள் பெண்களுக்கு கல்வி புகட்டவேண்டுமென ஆசையிருப்பதாகத் தெரிகிறதல்லவா ?

திருச்சிறுப்பள்ளியில் இந்துமதாபிமானச் சங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டுவரும் ஓர் பெண்பாடசாலை சென்ற 5 வருஷமாக நடந்துவருகிறது யாவருமறியும் தெரிந்தவிஷயமே. இதில் சென்ற வருடத்தில் அநேக பெண்கள் பரீட்சைகளில் தேறியிருக்கிறதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுகிறோம். இப்பாடசாலைக்கு வரவேண்டிய ரிசல்ட் கிராண்டில்பெரும் பாகத்தை இச்சங்கத்தார் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டதற்கு ஐவேஜியில்லையென்று சொல்லிவிட்டது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதே. இங்குள்ள பெண்மணிகளுக்கு இந்து மதமும் கற்புடைமாதர்களின் சரித்திர பூர்வமாய் கற்பு முதலியநற்குண நற்செய்கைகளும் போதிக்கப்பட்டுவருகின்றன. இச்சபையார் ஊக்கமும், நல்லெண்ணமும் வீண்போகாது பயன்பெறுமெனக் கருதுகிறோம்.

ருஷியா தேசமும், ஐக்கியமாகாணமும் தான் முன்னுக்கு வருவதில் விசேஷ கீர்த்தியையடைந்து வருகின்றன. ருஷியா தேசத்தில் 1897 ௵-ல் ஜனத்தொகை 129,000,000, ஐக்கியமாகாணத்தில் 76,000,000, இதனால் ருஷியா ஐக்கியமாகாணத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக ஜனங்களை உடையதாக தெரிகிறது. ஆனால் ஐக்கியமாகாணத்திலுள்ள ஜனங்கள் ருஷியர்களைப் பார்க்கிலும் அதிக புத்தியுள்ளவர்களென்றும், சுறுசுறுப்புள்ளவர்களென்றும், விடா முயற்சி, கல்வி அறிவுள்ளவர்களென்றும், சொல்லப்படுகிறது, இப்போது ருஷியர்களும் அவர்களுக்குச் சமமாகவிருக்க முயலுகிறார்களாம். 200 வருடங்களுக்குமுன் அமெரிக்காவில் 300,000 ஜனங்களிருந்தார்களாம். இப்பொழுதோ 80,000,000 ஜனங்களிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் அரிஸோனு என்ற ஊருக்கு மேற்குபாகங்களில் 100 மைல் தூரமுள்ள ஒரு காடு இருக்கிறதாம்.

மகா விநோதப் பிறவி:—நாளது மாதம் 11-ந்தேதியாகிய வியாழக்கிழமை தினத்தில் புதுக்காட்டைச் சேர்ந்த வல்லூரில் ஓர் நாயர் ஸ்திரீ சில தினங்களாய் பிரசவ வேதனைகண்டு கடைசியாய் மரணாவஸ்தையும் ஜன்னியும் கண்டு மரிக்கும் சமையத்தில், புதுக்காட்டிலுள்ள ரெயில்வே டாக்டர் மிஸ்டர் பொன்னுசாமி பிள்ளையைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் கடும் பிரயோகம் செய்து குழந்தைகள் எடுக்கப்பட்டனவாம். குழந்தைகளோ இரட்டையாம். தவிர இரண்டு தலையும், இரண்டு கைகளும், இரண்டு மார்பும், மார்பின்கீழ் தொப்புள்வரையில் ஒரு வயிறும், ஒரு தொப்புளும், தொப்புளின்கீழே மறுபடியும் இரண்டாகப்பிரிந்து, இரண்டு துடைகளும் கால்களும் வேறாக விருந்தனவாம். இரண்டும் 10 மாதம் நிறைந்த புஷ்டியுள்ள பெண்குழந்தைகளாம். ஒரு நாளைக்கு முன்னதாகவே வயிற்றில் செத்துக்கிடந்தனவாம். தாயும் உடனே மரித்துப்போனாளாம். இதனால் முன்காலத்தில் ராக்ஷசர்களிருந்தார்களென இராமாயணம் முதலியவைகளில் சொல்லியிருப்பதும் நிசமாகுமல்லவா?